

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-2021/2025-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužiteljice Mire Davidović iz Zagreba, Nehajska Ulica 67, OIB: 56710132407, zastupane po punomoćniku Šimi Bogoviću, odvjetniku iz Zagreba, Ilica 191 E, protiv tuženika UDRUGA PET PLUS, Zagreb, Dalmatinska ulica 11, OIB: 25414985167, zastupanog po punomoćniku Marku Šebalju, odvjetniku iz Zagreba, Jordanovac 15, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. svibnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, uz punomoćnika odvjetnika Šimu Bogovića, te u prisutnosti punomoćnika tuženika odvjetnika Marka Šebalja, dana 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„I. Utvrđuje se da su tuženikov otkaz od dana 21. ožujka 2022. kojim je tuženik UDRUGA PET PLUS, Zagreb, Dalmatinska 11, OIB: 25414985167 s tim danom otkazao Ugovor o radu tužiteljici MIRI DAVIDOVIĆ iz Zagreba, Nehajska 67, OIB: 56710132407 temeljem kojega je Ugovora imala zasnovani radni odnos s tuženikom, te tuženikova pisana Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 21. ožujka 2022., nezakonite i nedopuštene, te da radni odnos nije prestao, pa se nalaže tuženiku u roku od 15 dana vratiti tužiteljicu na rad.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 12. lipnja 2026. do isplate, u roku od 15 dana“, kao neosnovan.

2. Nalaže se tužiteljici isplatiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 1.125,00 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka navodila da je bila zaposlenica tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme na nepuno radno vrijeme na radnom mjestu Predsjednice udruge. Tužiteljica je dana 23. siječnja 2022. dobila obavijest Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje putem e-Građana da bi s danom 21. ožujka 2022. bila odjavljena, odnosno o odjavi s mirovinskog osiguranja kod HZMO-a temeljem prijave o prestanku osiguranja M2-P, kada je i saznala da bi joj tuženik otkazao Ugovor o radu. U odjavi kao razlog prestanka Ugovora o radu je navedeno Izvanredni otkaz, iako tužiteljica do tada nije zaprimila apsolutno nikakvu pisanu Odluku o otkazu.

Tužiteljica, saznajući da je odjavljena (tužiteljica je saznala dana 23. ožujka 2022. dobivši e-mail od strane e-Građani) da ju je tuženik odjavio s HZMO-a dana 21. ožujka 2022., je u otvorenom roku, sukladno odredbi čl. 133. Zakona o radu (dalje u tekstu ZR) dana 5. travnja 2022. putem ovdje iskazanog opunomoćenika podnijela Zahtjev za zaštitu prava (dalje u tekstu ZZP) kojeg je tuženik zaprimio dana 7. travnja 2022. godine. Tuženik, iako je uredno zaprimio ZZP tužiteljice, na isti se nije očitovao do dana odaslanja ove tužbe. Kako je i isticano u samom Zahtjevu za zaštitu prava, predmetni otkaz Ugovora o radu protiv kojega je tužiteljica pravovremeno podnijela ZZP u cijelosti je nezakonit. Naime, nikakva pisana i obrazložena Odluka o otkazu od strane tuženika nije donesena, niti je ikada bilo kakva Odluka o otkazu do 21. ožujka 2022. bila dostavljena tužiteljici, niti bi bilo pokušano da joj se ista dostavi. Dakle, tuženik nije donio pisanu odluku o otkazu do 21. ožujka 2022., a ako ju je i donio, istu nije uručio tužiteljici. Izlišno je i spominjati da, s obzirom da nije bilo pisane odluke, otkaz nije bio obrazložen, a naravno, niti dostavljen tužiteljici, čime je apsolutno nezakonit, te time nedopušten.

S obzirom na čl. 120. ZR-a, u konkretnoj situaciji jasno proizlazi da je poslodavac, ovdje tuženik, Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu donio 21. ožujka 2022. na način da je izvršio prijavu odjave s HZMO-a (temeljem usmene Odluke ili pisane Odluke ako je i postojala, ali koja nije bila dostavljena tužiteljici), da je u prijavi odjave naznačen Izvanredan otkaz, u konkretno situaciji u kojoj je evidentno da tuženik nije tužiteljici do 21. ožujka 2022. dostavio pisanu izvanrednu odluku o otkazu ugovora o radu, u situaciji gdje ta odluka naravno nije niti obrazložena zaposlenici, jasno proizlazi kako je otkaz od 21. ožujka 2022. apsolutno nezakonit i nedopušten. Kako je tuženik odbio postupiti sukladno ZZP-u tužiteljice, tužiteljica unutar Zakonom o radu propisanih rokova podnosi ovu tužbu radi zaštite svojih prava.

Da je otkaz s 21. ožujkom 2022. nezakonit i nedopušten jasno proizlazi i iz činjenice što je tužiteljici tuženik dana 23. ožujka 2022. preporučenom poštom poslao Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu koju je tužiteljica zaprimila dana 30. ožujka 2022. godine. Sukladno ZR-u, Odluka o otkazu ima pravni učinak tek od osobne dostave Odluke zaposleniku kojemu se otkazuje ugovor o radu. S obzirom da je pisana Odluka o izvanrednom otkazu datirana na dan 21. ožujka 2022. zaposlenici, ovdje tužiteljici dostavljena nakon što je već tužiteljici otkazan Ugovor o radu odjavom s HZMO-a, temeljem, očito nezakonite, usmene, neobrazložene Odluke, ova naknadno

dostavljena pisana Odluka ne proizvodi nikakve pravne učinke, te je samim time nezakonita i nedopuštena. Da pisana Odluka o otkazu tužiteljici nije dostavljena do 21. ožujka 2022. proizlazi i iz Dopisa tuženika od 23. ožujka 2022. upućenog tužiteljici e-mail/om kojom ju pozivaju da dođe potpisati i preuzeti pisanu Odluku o izvanrednom otkazu.

Poslodavac prilikom otkazivanja nije postupio niti sukladno odredbi čl. 119. ZR-a.

Predmetni pisani otkaz nezakonit je i temeljem odredbe čl. 116. st. 2. ZR-a. Tužiteljica, u cijelosti osporavajući predmetne razloge pobrojane u nezakonitoj pisanoj odluci o otkazu, ističe kako je pobijani izvanredni otkaz nezakonit samo iz, očito nesporne činjenice, da navodne povrede i saznanja datiraju još 19. svibnja 2021., 29. prosinca 2021. i 1. listopada 2021. godine. Da je Odluka o otkazu apsolutno promašena, skreće se pažnja da se otkazuje Ugovor o radu od 31. prosinca 2021., pa se nameće pitanje, kako se zaposlenici mogu stavljati na teret navodne povrede u periodu prije tog ugovora. Osim toga, razvidno je da se za sve povrede koje joj se stavljaju na teret, višestruko premašen rok propisan odredbom čl. 116., st. 2. ZR-a, što je uostalom i nesporno, a što jasno proizlazi iz same skupštine održane 1. ožujka 2021. godine. Osim što je premašen rok, tužiteljica kratko ističe kako navodna povreda od 19. svibnja 2021. niti ne predstavlja povredu iz radnog odnosa, a ponajmanje razlog za izvanrednim otkazom. U odnosu na ostale pobrojane navodne povrede, i u odnosu na njih je premašen rok iz čl. 116. st. 2. ZR-a, a iste uostalom u cijelosti osporava kao neosnovane i iskonstruirane. Također, ne može predstavljati razlog za izvanredni otkaz sama činjenica što bi zaposlenica bila razriješena s funkcije predsjednice Udruge. Razrješenje Predsjednice Udruge ne povlači za sobom pravnu konzekvencu opravdanosti izvanrednog otkaza ugovora o radu. Dakle, sam meritum pobijane pisane odluke o otkazu je apsolutno promašen, neosnovan, nezakonit te iskonstruiran. Pisana Odluka o otkazu, niti je dostatno obrazložena, niti iz razloga pobijane odluke proizlazi opravdanost i zakonitost izvanrednog otkazivanja ugovora o radu.

Iz svega navedenog predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti, uz nadoknadu parničnih troškova, sa pripadajućim kamatama.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prije svega istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti naslovljenog suda i nepravodobnosti podnesene tužbe, ističući da je pri određivanju stvarne nadležnosti, sud vezan zadacima navedenim u tužbi. U konkretnom slučaju, po navodima tuženika, kao tuženik se pojavljuje PET PLUS UDRUGA, dakle pravna osoba dok je tužiteljica osoba koja je upravljala tom pravnom osobom. Stoga se u navedenom slučaju primjenjuje odredba čl. 34.b. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP). Tuženik je predlagao izvršiti uvid u Registar udruga RH u kojem je jasno navedeno da je PET PLUS UDRUGA upisana u naznačeni registar te se kao takva smatra pravnom osobom.

Tuženik je također isticao i prigovor nepravodobnosti tužbe, i to iz razloga jer nisu točni navodi tužiteljice da bi saznala za izvanredni otkaz ugovora o radu putem e-mail obavijesti od strane platforme e-Građanin dana 23. ožujka 2022. godine. Naime, tužiteljici je Odluka o otkazu neposredno predočena dana 21. ožujka 2022. na Skupštini tuženika, kada je predmetna Odluka i donesena. Okolnost da je tužiteljica odbila potpisati primitak Odluke o izvanrednom otkazu, ne umanjuje i ne isključuje tužiteljčino saznanje o izvanrednom otkazu. Prema tome, tužiteljica je imala neposredna i izravna saznanja o tome da je razriješena s mjesta Predsjednice Udruge te da joj je radni odnos raskinut. U cilju dodatnog pojašnjenja, tuženik ističe kako je odmah po završetku sjednice Skupštine, tužiteljici uručena Odluka o izvanrednom

otkazu te da je predmetnu Odluku tužiteljica pročitala, ali je odbila potpisati primitak iste. Odbijanju primitka Odluke o izvanrednom otkazu prisustvovali su svi članovi Skupštine tuženika, kao i tada prisutna javnost, odnosno odvjetnica Ema Kalogjera Juranić. Slijedom toga, tuženik osporava pravodobnost zahtjeva za zaštitu prava te posljedično i tužbe podnesene u ovoj pravnoj stvari. Budući da je tijekom Skupštine na kojoj je donesena Odluka o izvanrednom otkazu sniman, postoji audio snimka i zapisnik sa Skupštine na kojoj je dokumentirana i prisutnost tužiteljice te donošenje otkaza i njegovo prednošenje i davanje istog u ruke tužiteljice, kao i njezino odbijanje primitka. Osim toga, sama tužiteljica u tužbi (pogrešno) navodi kako pisana i obrazložena Odluka o otkazu nije donesena do 21. ožujka 2022., što znači da je tužiteljici itekako poznato da je na Skupštini tuženika naznačenog dana donesena Odluka o izvanrednom otkazu koja je istog dana i uručena tužiteljici. Nastavno na sve izneseno, jasno je da su u cijelosti promašeni prigovori tužiteljice u kojima ista tvrdi kako ne postoji pisana i obrazložena Odluka o izvanrednom otkazu, jednako kao što su nevjerodostojni navodi tužiteljice da joj takva odluka nije uručena, a isto je tako jasno da je zahtjev za zaštitu prava podnesen izvan prekluzivnog roka od 15 dana od dana saznanja za otkaz.

Tuženik u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, kao što se osporava i pravna osnovanost tužbe te ukazuje da tužba tužiteljice pod točkom I. tužbenog zahtjeva kojim se traži utvrđenje nedopuštenosti odluke izvanrednom otkazu nije u skladu s odredbom čl. 4. Zakona o radu (ZOR). St. 3. istog čl. propisano je „Fizička osoba koja je prema propisu o trgovačkim društvima, kao član uprave ili izvršni direktor ili fizička osoba koja je u drugom svojstvu prema posebnom zakonu, pojedinačno i samostalno ili zajedno i skupno, ovlaštena voditi poslove poslodavca, može kao radnik u radnom odnosu obavljati određene poslove za poslodavca“, dok iz st. 4. proizlazi „Na osobu iz stavka 3. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o ugovoru o radu na određeno vrijeme, prestanku ugovora o radu, otkaznom roku i otpremnini“. Nadalje, prema čl. 42. Zakona o udrugama propisano je da članovi udruge sami nadziru rad udruge te da ako član udruge smatra da je udruga povrijedila statut ili drugi opći akt, može zahtijevati otklanjanje nepravilnosti. Također, u čl. 42. st. 3. Zakona o udrugama jasno je propisan rok u kojem član udruge može tražiti sudsku zaštitu svojih prava: Ako se upozorenje ne razmotri u roku od 30 dana od dana dostavljenog pisanog zahtjeva i po zahtjevu ne postupi, odnosno ako se u tom roku ne sazove nadležno tijelo ili skupština i nepravilnosti ne otklone u daljnjem roku od 30 dana, član može podnijeti tužbu općinskom sudu nadležnom prema sjedištu udruge radi zaštite svojih prava propisanih statutom udruge. Tužiteljica uz tužbu nije dostavila dokaze temeljem kojih bi bilo moguće utvrditi da je ista postupala sukladno odredbama Zakona o udrugama i propisanim rokovima za sudsku zaštitu prava pa bi već iz tog razloga tužbu tužiteljice valjalo odbaciti kao nedopuštenu.

Tužiteljica u tužbi ističe razloge zbog kojih smatra da je predmetna odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu nezakonita te pritom napominje kako činjenica da je tužiteljica razriješena s dužnosti predsjednice tuženika nije od važnosti za prestanak radnog odnosa tužiteljice kod tog istog tuženika. Tužiteljica dakle ne spori da je doista dana 21. ožujka 2022. došlo do njenog razrješenja s mjesta predsjednice tuženika. Također, tužiteljica u odnosu na okolnost njenog razrješenja s mjesta predsjednice nije isticala prigovore niti u zahtjevu za zaštitu prava, niti u samoj tužbi. Tuženik stoga ukazuje na to da je potpuno pogrešan stav tužiteljice da okolnost razrješenja s dužnosti predsjednice Udruge nije uzročnoj vezi s prestankom radnog odnosa, osobito u slučaju kada je dužnost predsjednika Udruge bila ne samo jedina dužnost, već i jedino radno mjesto na kojem se tužiteljica nalazila kod tuženika, sve temeljem Ugovora o radu na

neodređeno vrijeme koji su stranke sklopile 31. prosinca 2021. godine. Dakle, tužiteljica je s tuženikom dana 31. prosinca 2021. zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme i to za radno mjesto predsjednice kako je to i određeno čl. 3. naznačenog Ugovora o radu. Obzirom da je tužiteljica s mjesta predsjednice razriješena 21. ožujka 2022., to je jasno kako je samim time prestao i radni odnos tužiteljice kod tuženika iz jednostavnog razloga što pored poslova predsjednice, tužiteljica kod tuženika nije obavljala ikakve druge radne zadatke odnosno dužnosti ikakvog drugog radnog mjesta. Uzimajući u obzir izneseno, potpuno je neutemeljen navod tužiteljice da njeno razrješenje ne utječe na njen radni odnos, ovo osobito jer je nejasno koje bi to poslove kojeg radnog mjesta tužiteljica trebala obavljati kod tuženika, kada je s jedinog radnog mjesta na kojem se nalazila - tužiteljica razriješena, a što uostalom ne spori niti ona sama. Štoviše, na sjednici Skupštine na kojoj se donijela odluka o razrješenju prisustvovala je i sama tužiteljica, a čak je sama i glasovala za svoje razrješenje s mjesta predsjednice. Odluka o razrješenju je postala pravomoćna jer ista nije osporavana, niti je tužiteljica u odnosu na ovu odluku pokrenula sudski postupak pa je ista od neizbježnog utjecaja na radno-pravni status tužiteljice. Razrješenjem tužiteljice s mjesta predsjednice više se ne može ispunjavati svrha Ugovora o radu, a obzirom da je riječ teškim povredama obveza iz radnog odnosa, to je jasno kako je tuženik donio i odluku o izvanrednom otkazu. Osim toga, saznanje tužiteljice o raskidu radnog odnosa jasno potvrđuje činjenica da se tužiteljica nakon 21. ožujka 2022. više nije pojavljivala na radnom mjestu kod tuženika.

Tužiteljica u tužbi uglavnom upućuje na nezakonitost Odluke o izvanrednom otkazu od 21. ožujka 2022., pozivanjem na navodne propuste u dostavi. Kako se tuženik očitovao u odnosu na navedeno te istaknuo da je tužiteljici odluka uredno objavljena na sam dan donošenja i to neposredno nakon održane Skupštine na kojoj je prisustvovala i sama tužiteljica, ove navode nije potrebno ponavljati. Međutim, potpuno su pogrešne tvrdnje tužiteljice koje se tiču razloga izvanrednog otkaza odnosno povreda obveza iz radnog odnosa koji se tužiteljici stavljaju na teret. Tuženik ističe da je za sve povrede koje se tuženici stavljaju na teret saznao u roku od 15 dana koji su prethodili davanju otkaza, neovisno o danu kada ih je tužiteljica doista počinila. Tako je tuženik dana 16. ožujka 2022. saznao da je tužiteljica kao odgovorna osoba Udruge u više navrata tijekom 2021. te 2022. tražila od zaposlenika tuženika da potpišu prazne („bjanko“) sporazumne raskide ugovora o radu, koje bi ona po svom nahođenju popunila ukoliko bi tako odlučila. Predmetni raskidi sadržavali su odredbe kojima se zaposlenici odriču i naknade na neiskorišteni godišnji odmor, kao i eventualnih drugih novčanih naknada na koje bi imali pravo, a cilj im je bio da kod zaposlenika tuženika unesu strah za radno mjesto.

Nadalje, tuženik je dana 16. ožujka 2022. saznao da je tužiteljica kao odgovorna osoba tuženika od radnika Predraga Marinkovića tražila da radi bez dana odmora, slobodnih dana i godišnjeg odmora i tako od listopada 2021. godine. Također, tuženik je dana 6. ožujka 2022. saznao da tužiteljica ne planira predati tuženiku osobno vozilo koje je kupila sredstvima tuženika, za potrebe tuženika, a zadržala ga je i koristila bez odgovarajuće pravno-knjigovodstvene podloge, čime je počinila niz prekršaja za koje bi kaznu platio tuženik. Nadalje, tuženik je dana 6. ožujka 2022. saznao da je tužiteljica umjesto tuženika sklopila ugovor o korištenju zemljišta, na kojem zemljištu su bez naknade radili zaposlenici i korisnici usluga tuženika, a sve bez odgovarajuće pravno-knjigovodstvene podloge, čime je počinila niz prekršaja za koje bi kaznu platio tuženik. Isto tako, tuženik je dana 16. ožujka 2022. saznao da je tužiteljica zaposlena kod još dva poslodavca, a bez dozvole tuženika, iako joj je čl. 10. Ugovora o radu propisano da neće raditi za nikoga osim poslodavca. U odnosu na navode tužiteljice da joj nije

omogućeno iznošenje obrane, upućuje se tužiteljica na odredbu čl. 119. st. 2. Zakona o radu kojim je određeno da poslodavac nije dužan omogućiti radniku iznošenje svoje obrane, ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Kako je vidljivo iz same Odluke o otkazu, radnica je počinila niz osobito teških povreda iz radnog odnosa koje su po svojoj prirodi takve da su dovele do potpunog gubitka povjerenja poslodavca, odnosno toliko su teške da nije opravdano očekivati od poslodavca da pozove radnika na iznošenje obrane. Usprkos navedenom, kako je Odluka o otkazu donesena na Skupštini od 21. ožujka 2022., važno je istaknuti da je tužiteljica bila prisutna na predmetnoj skupštini te je svakako mogla iznijeti svoju obranu odnosno poslodavac joj je omogućio da se izjasni o prestanku radnog odnosa, što ista nije učinila.

Slijedom naprijed navedenoga, tuženik predlaže da sud odbije tužbu tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Zahtjev za zaštitu prava od 05.04.2022., uz presliku potvrde o primitku te povratnice, Potvrdu sa HZMO-a, Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 21.03.2022., Poziv za potpis Odluke od 23.02.2022., presliku povratnice (str. 6-17, 51-53 spisa), sudsku praksu, presliku e-mail poruke, Zapisnik s izvanredne sjednice Skupštine, Zahtjev za održavanjem izvanredne Skupštine (str. 27-45 spisa), Zapisnik sastanka Upravnog i Nadzornog odbora, Žalbu tužiteljice od 05.05.2022., Tužbu tužiteljice Upravnom sudu, s preslikom potvrde o primitku, Upozorenje tužiteljice od 07.04.2022., uz presliku potvrde o primitku te povratnice, Rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave od 22.12.2022. (str. 57-74, 89-92 spisa), Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 31.12.2021., Rješenje Grada Zagreba od 13.04.2022. (str. 79-88 spisa), Izjave korisnika, preslike e-mail poruka tuženika, račune za usluge oranja zemlje, Ugovor o davanju poljoprivrednog zemljišta od 19.05.2021., Popis sati, Izvod prometa po računu tuženika, Račun društva AGRAM TIS d.o.o., Policu obveznog AO osiguranja, Popis članova tuženika, Zapisnik Skupštine, Odluku o promjeni osoba ovlaštenih za zastupanje, Zahtjev za upis promjena u Registar udruga (str. 93-136, 141-154 spisa), Presudu Upravnog suda u Zagrebu od 22.09.2023. poslovni broj Usl-498/2023 (str. 157-164 spisa), kao što je saslušao i svjedoke Tatjanu Golubić, Sabinu Hercigonja, obje na ročištu održanom 10.04.2024. (str. 172-174 spisa), Snježanu Štrbac Gašparić, Andreju Radinger, obje na ročištu održanom 07.10.2024. (str. 177-180 spisa), Doru Kozjak, Emu Kalogjera Juranić, obje na ročištu održanom 10.03.2025. (str. 186-188 spisa) i Sandru Miler te tužiteljicu kao stranku, obje na ročištu održanom 08.05.2026. (str. 220-223 spisa) te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. i 25/13., 89/14, dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan u cijelosti.

6. Prije svega u odnosu na prigovor nenadležnosti treba reći kako je predmet spora nezakonitost i nedopuštenost odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu koji je tužiteljica imala zaključen sa tuženikom odnosno kojim je zasnovala radni odnos sa tuženikom, za radno mjesto predsjednika Udruge, a kako to proizlazi iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 31.12.2021. Činjenica da je tužiteljica obavljala dužnost

predsjednice Udruge ne mijenja pravnu prirodu odnosa između stranaka jer je tužiteljica s tuženikom imala sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme te je svoja prava i obveze ostvarivala na temelju tog ugovora. Budući da se osporavana odluka odnosi upravo na prestanak radnog odnosa otkazom ugovora o radu, predmet spora nesporno proizlazi iz radnog odnosa te je sukladno odredbi čl. 34. st. 1. toč. 10. ZPP-a nadležan upravo ovaj sud.

7. Neosnovan je i prigovor nepravovremenosti tužbe. Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu je donesena dana 21. ožujka 2023. (kada je tužiteljica najranije mogla saznati za nju), te je dana 5. travnja, unutar roka od 15 dana propisanog člankom 133. Zakona o radu („Narodne novine br. 93/14, 127/17, 98/19 i 151/22 – dalje ZR) tužiteljica podnijela zahtjev za zaštitu prava poslodavcu. Budući da tuženik o navedenom zahtjevu nije odlučio niti je udovoljio zahtjevu tužiteljice u zakonskom roku od 15 dana, tužiteljica je stekla pravo zahtijevati sudsku zaštitu u daljnjem roku od 15 dana. Tužba je podnesena dana 4. svibnja, dakle prije isteka zakonskog roka, slijedom čega je podnesena pravodobno te je istaknuti prigovor nepravovremenosti u cijelosti neosnovan.

8. Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 21.03.2022. razvidno je da se istom ovdje tužiteljici otkazuje Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 31.12.2021. za radno mjesto Predsjednika Udruge. U obrazloženju navedene odluke se navodi da je na sjednici Izvanredne skupštine poslodavca održane 21. ožujka 2022. godine usvojen prijedlog za razrješenje Radnice, Predsjednice Udruge PET PLUS. S obzirom na to da je odlukom Skupštine Udruge Pet plus smijenjena s radnog mjesta Predsjednice Udruge PET PLUS, za koje je radno mjesto sklopljen Ugovor o radu od 31. prosinca 2021., nastavak radnog odnosa nije moguć.

9. Nadalje se navodi da je poslodavac utvrdio da postoje brojne nepravilnosti u radu Radnice i zastupanju Poslodavca, kao i njezinom odnosu prema djelatnicima Udruge, a koje su dovele do toga da nastavak radnog odnosa nije moguć. Poslodavac je utvrdio, između ostalog, da je Radnica 19. svibnja 2021. sklopila s Ivom Breščakovićem iz Orla, vlasnikom poljoprivrednog zemljišta na k.č.br. 1632/2, k.o. 331511, DRNEK, Ugovor o korištenju poljoprivrednog zemljišta bez naknade, na svoje ime, a na zemljištu rade korisnici Terapijski Zajednice PET PLUS i za taj rad ne primaju naknadu te se na taj način Radnica nezakonito koristila poljoprivrednim zemljištem.

10. Nadalje, Radnica je od drugih radnika Poslodavca u više navrata tražila da potpišu prazne (bjanko) sporazumne raskide njihovih ugovora o radu koje je ona unaprijed sastavila i ispisala i uručila im ih. U posljednjoj verziji takvih nezakonitih dokumenata proizvoljno je unijela da radnicima radni odnos sporazumno prestaje s danom 31. ožujka 2022., ali se priznaju stečena radnička prava te se radnici odriču prava na godišnji odmor koji im je prestao. Takve dokumente djelatnici bi potpisivali svaki kvartal, a Radnica bi iste aktivirala ili ne, po vlastitom nahođenju. Navedenim postupanjem Radnica je dovela ostale radnike u položaj da se kontinuirano boje za svoj posao i egzistenciju, a Poslodavca je izložila potencijalnom i kaznenom i prekršajnom progonu i visokim kaznama. Dalje je utvrđeno da je Radnica 29. prosinca 2021. sredstvima Poslodavca kupila osobno vozilo automobil C3 Picasso, registarskih oznaka ZG 7675 HE, koji se automobil ne koristi za potrebe Poslodavca i koji članovi Udruge nisu vidjeli niti im je na raspolaganju. Nadalje, Radnica krši radnička prava

zaposlenika Poslodavca Predraga Marinkovića koji od 1. listopada 2021. u Terapijskoj zajednici radi sam bez godišnjeg odmora i slobodnog dana, što je u suprotnosti s minimalnom zaštitom radnika i njegovim pravima propisanim Zakonom o radu te izlaže Poslodavca prekršajnim kaznama od 100.000,00 kn.

11. Nadalje, Radnica krši čl. 10. Ugovora o radu u kojem se radnica obvezala da neće obavljati niti prihvatiti nikakvo drugo ili dodatno zaposlenje, niti će za tuđi ili vlastiti račun obavljati poslovnu djelatnost Poslodavca - ni javno ni prikriveno. Naime, Radnica je zaposlena u još dvije tvrtke (Davizo d.o.o. i Turist Medicus d.o.o.) i članica je Upravnog odbora druge udruge (Hrvatsko društvo za life coaching).

12. Radnica nije sukladno Statutu ispunjavala svoju obvezu sazivanja Upravnog odbora najmanje jednom u tri mjeseca sukladno čemu Upravni odbor nije dostavljao niti izvještaje.

13. Nastavak radnog odnosa više nije moguć niti zbog toga što Radnica, kao Predsjednica Udruge, nakon Odluke o razrješenju od 21. ožujka 2022. više ne može obavljati poslove u okviru tog radnog mjesta, te se predmetno razrješenje s mjesta Predsjednice Udruge smatra osobito važnom činjenicom koja dovodi do daljnje nemogućnosti nastavka radnog odnosa za radno mjesto "Predsjednice Udruge" iz Ugovora o radu od 31. prosinca 2021., čl. 3. st. 1., pa samim time i do izvanrednog otkazivanja ugovora.

14. Svjedok Tatjana Golubić član Udruge pet plus u svom iskazu u bitnome navodi da je dana 6. ožujka 2022. primila e-mail poruku od tajnice Udruge Andreje Radinger u kojoj je navela da je saznala da je tužiteljica sklopila ugovor o korištenju poljoprivrednog zemljišta u svoje ime s vlasnikom tog zemljišta. Navodi da zna da na tom zemljištu rade korisnici terapijske zajednice pet plus, ne sjeća se je li to pisalo u e-mailu. Nadalje je pisalo da je tužiteljica kupila automobil u vlasništvu tuženika, odnosno da je kupila službeno vozilo, a da Udruga to nije dobila na uvid. Nakon što je zaprimila e-mail ističe da je ona kao član Uprave Udruge sastala se s Upravom i Nadzornim odborom te su obavljali razgovori s djelatnicima Udruge iz kojih je utvrđeno da je tužiteljica davala istima na potpis bianco ugovore ili sporazumne raskide. Razgovarala je i s članovima Udruge koji su bili korisnici terapije koji su radili na predmetnom zemljištu i dali su pisane izjave. Nakon toga je kao članica Uprave i tajnica Radinger i Nadzorni odbor sazvali Skupštinu Udruge i donijeli odluku da se otkaže tužiteljici ugovor o radu. Na Odluku se potpisala većina članova. Po njezinom saznanju vozilo koje je kupljeno na teret Udruge i sredstvima Udruge kupljeno je koncem 2021. a tajnica je zato saznala jer je dobila nalog tužiteljice da prebaci sredstva tuženika na račun tvrtke koja je prodavala automobil. Što se tiče zemljišta, njih je jedan od korisnika, Predrag Marinković, koji je radio tamo obavijestio da pozna vlasnika tog zemljišta i korisnici su se žalili pa su oni od tog korisnika zatražili da im pribavi ugovor o korištenju zemljišta i on ga je dostavio 6. ožujka u Udrugu tajnici. Gospodin Marinković se također žalio na kršenje svojih radničkih prava od strane tužiteljice i ta je žalba uslijedila tajnici nakon e-mail/a od 6. ožujka. Tužiteljica nije sazivala sjednice Upravnog odbora sukladno statutu i to je trajalo u rasponu od godine dana prije otkaza. U zadnjih godinu dana nije bila sazvana ni jedna sjednica. Navodi da nije nikad vidjela da bi Udruga koristila vozilo koje je kupila tužiteljica. Upravni odbor nije znao gdje se vozilo nalazi niti gdje su ključevi. Dana 6. ožujka je dobila ugovor o korištenju poljoprivrednog zemljišta a to nije bilo ranije. Negdje sredinom ožujka g. Marinković se

požalio da je potpisao bianco ugovor, nije naveo da ga je tužiteljica prisilila već da ga je navela da se radi o standardnoj proceduri i da su drugi korisnici potpisali.

15. Svjedok Sabina Hercigonja navodi da je počela raditi kod tuženika u kolovozu 2020. te da je radila do kraja listopada 2021. na projektu KOK-pokrenimo Kravarsko i to kao voditelj administracije ili nešto slično. Navodi da tužiteljicu poznaje, bila joj je šefica dok je tamo radila. Nema saznanja da bi netko tužiteljicu u vrijeme dok je ona tamo radila opominjao ili upozoravao na neke propuste. Njoj je prva nadređena na projektu bila Sabina Hergić. Ističe da zna za jednu terapijsku zajednicu u okviru Udruge koja je kod Velike Gorice obrađivala zemljište, oni su na tom zemljištu uzgajali životinje i hranu. Ne zna u čijem vlasništvu je to zemljište. Nije nikad razgovarala o tom zemljištu s gđom. Radinger ili tužiteljicom. Misli da je gđa. Radinger znala za to zemljište jer su korisnici terapijske zajednice donosili usjeve u udruhu. I tužiteljica i tajnica znale su za to zemljište jer su članovi tamo posadili drveće koje je donirao njezin suprug. Navodi da je ona bila mišljenja da se radi o zemljištu u vlasništvu udruge.

16. Svjedok Snježana Štrbac Gašparić u svom iskazu navodi da je bila na sjednici skupštine Udruge na kojoj je na dnevnom redu bio i otkaz tužiteljici, tada su pročitani razlozi otkaza tužiteljici. Navodi da je od gospodina koji je bio raniji voditelj terapijske zajednice Predrag Marinković saznala da je tužiteljica sklopila ugovore sa jedinim gospodinom iz sela, ugovor o najmu zemljišta, ona je unajmila za sebe to zemljište i na njega je poslala raditi korisnike zajednice, a nikoga o tome nije obavijestila. Također je tužiteljica dala na potpis bianco ugovor o raskidu ugovora o radu g. Marinkoviću a onda su ustanovili da je dala i još jednoj djelatnici. Gospodin Marinković je taj bianco ugovor potpisao, a tužiteljica mu je rekla da to može aktivirati kad hoće, a prethodna djelatnici to nije potpisala. Postojala je špranca tog ugovora koje nije imala ni datum ni ništa. U Udruzi nije postojala praksa da se potpisuju bianco ugovori. Ne zna otkud tužiteljici takva špranca, nije bila praksa da se dijele šprance ugovora i slično kod tuženika. Tužiteljica je bila na sjednici izvanredne skupštine poslodavca kad joj je rečeno za otkaz. Navodi da nema saznanja da bi tužiteljica u sporazume raskida ugovora unosila datume, one koja je vidjela bili su prazni. Zna da tužiteljica nije sazivala sjednice Upravnog odbora a to zna jer se Nadzorni odbor sastajao poslije Upravnog a Nadzorni odbor se nije sastajao i to zna jer je i sama član. Navodi da su oni saznali nakon što je tužiteljica kupila vozilo Picasso na ime tuženika da ga je kupila kada je dala tajnici podatke što treba platiti tuženik osobi od koje je kupljeno vozilo, misli da je mobitelom slala te podatke a vozilo je tek nakon tri do četiri mjeseca nakon kupnje dostavljeno tuženiku. Međutim tužiteljica tada više nije ni radila kod tuženika, a tuženik je sam otišao po vozilo. Odluka o otkazu još nije bila napisana u trenutku kad je vozilo kupljeno nego je vozilo vraćeno nakon što je tužiteljica već dobila otkaz. Tužiteljica nije imala pravo koristiti se vozilom u privatne svrhe. Tužiteljica kao Predsjednik Udruge nije trebala tražiti dopuštenje za kupnju vozila za tuženika. Tužiteljica je kao Predsjednik Udruge bila nadređena g. Marinkoviću, a nakon što je g. Marinković spomenuo zemlju koju je uzela u najma i kada je donio ugovor o najmu zemlje tada je rekao da nije mogao koristiti godišnji odmor. To za godišnji odmor je rekao tajnici a ona je njoj prenijela, je li on tražio godišnji i je li mu to tužiteljica uskratila navodi da ne zna. Izvanredna skupština je bila 21. ožujka 2022., a negdje krajem veljače članovi Nadzornog i Upravnog odbora su išli u terapijsku zajednicu i tamo su razgovarali s g. Marinkovićem, navodi da je i ona bila tamo te ih je upoznao s nepravilnostima u radu, tamo je rekao da je čuo o iznajmljivanju zemlje pa su to išli istraživati. G. Marinković je 6. ožujka dostavio ugovor o najmu zemljišta. Kasnijih dana

dobio je g. Marinković pisane izjave korisnika koji su radili na toj zemlji. Koncem veljače nisu znali da članovi terapijske zajednice rade na tom zemljištu niti su donosili usjeve u zajednicu. Misli da je bila na sastanku Upravnog i Nadzornog odbora 1. ožujka, ali se ne može sjetiti dnevnog reda od 1. ožujka Skupštine, a 21. ožujka se sjeća jer su tada dali otkaz tužiteljici, jer je na tom sastanku uručen otkaz tužiteljici. Na sjednici 21. ožujka tužiteljica je glasala za svoje razrješenje. Ističe da je tužiteljici pokušano uručenje otkaza na toj sjednici ali je odbila to potpisati.

17. Svjedok Andreja Radinger navodi da je potpisala Odluku o otkazu nakon što ju je pročitala, napisala ju je njihova odvjetnica a donesena ja na Skupštini Udruge 21. ožujka. Misli da se sjeća da tužiteljica nije uzela otkaz na toj sjednici, ostavila ga je, nije ga htjela uzeti. Ne može potvrditi da je imala nesuglasice s tužiteljicom i da su se Upravni i Nadzorni odbor zato pojavila u terapijskoj zajednici negdje početkom ožujka 2022. kako bi se uvjerali kakva je situacija u terapijskoj zajednici a tjedan dana kasnije je g. Marinković tvrdio da je tužiteljica potpisala ugovor za korištenje zemljišta s privatnikom na svoje ima a na kojem rade korisnici terapijske zajednice, a g. Marinković ih je njoj donio u nedjelju 6. ožujka 2022. godine. Gospodin Marinković je vozio korisnike zajednice na to zemljište. Navodi da je dana 6. ožujka znala da se radi o zemljištu koje je tužiteljica unajmila na svoje ime, dobila je kopije ugovora o najmu zemljišta te je 28. prosinca 2021. platila sredstvima Udruge automobil marke Citroen Picasso, a kojega je tužiteljica držala kod sebe. Navodi da je tužiteljica znala dotadašnjeg vlasnika, da je ugovorila prodaju a nju je nazvala i rekla da plati. Sve do ožujka pozivali su tužiteljicu da vrati automobil u prostorije tuženika, bili su usmeni pozivi a bili su i mailovi jer im je vozilo trebalo za aktivnosti, no ona nije rekla da neće dostaviti vozilo ali ga nikako nije dovozila. Dana 16. ožujka joj je g. Marinković došao sa izjavom čovjeka koji je dao strojeve za obradu tog zemljišta i ispostavilo se da je terapijska udruga platila te strojeve. Istog tog 6. je Marinković dostavio i svoju izjavu o tome da je potpisao izjavu o sporazumnom raskidu i da mu je to tužiteljica dala na potpis i donio je kopiju toga i požalio se da mu otkaz visi nad glavom, isto se žalio da ima previše posla da radi sam, da mu se obećavala pomoć ali da mu tužiteljica nije organizirala pomoć, ne sjeća se da se žalio da ne koristi godišnji odmor. Nije bilo uobičajeno da se potpisuju bianco ugovori sporazumnog otkaza. Navodi da nije znala da su članovi terapijske zajednice radili na tom zemljištu do trenutka kad joj Predrag nije donio ugovor i rekao da oni tamo rade. Nesuglasice koje je imala s tužiteljicom su bile te da nije dolazila na posao, nije potpisivala dokumente i zato su Nadzorni i Upravni odbor išli početkom ožujka u terapijsku zajednicu. Korisnici terapijske zajednici su donosili usjeve s njihovih plastenika na njihovu zemlji ali ne i usjeve sa zemlje koje je tužiteljica zakupila za sebe jer je tamo obrada bila još u početku. Nakon što je tužiteljica odbila na Skupštini preuzeti otkaz navodi da joj je isti poslan preporučenom poštom. Početkom ožujka nije bilo još konkretnog dokaza za povrede tužiteljice. Na dnevnom redu Skupštine 21. ožujka bilo je razrješenje tužiteljici i otkaz tužiteljici, te su svi članovi Skupštine glasali za razrješenje tužiteljice uključujući i nju samu.

18. Svjedok Dora Kozjak navodi da je je radila kod tuženika do travnja 2024., na radnom mjestu koordinator projekta. Njoj je tužiteljica bila prvo nadređena u Udruzi pet plus. Navodi da ne zna ništa o davanju poljoprivrednog zemljišta u najam. Njoj je negdje u veljači ili ožujku 2022. tužiteljica rekla da dođe u njezin ured i dala joj je na potpis sporazumi raskid radnog odnosa bez ikakvog obrazloženja, odnosno bianco sporazum i rekla joj je da ga potpiše, što je ona odbila učiniti a tužiteljica joj je rekla da je to potrebno zato da se poslodavac zaštiti, pitala ju je je li nezadovoljna njezinim

radom, a ona je odgovorila da je izuzetno zadovoljna, zatražila je da joj pošalje taj bianco sporazumni raskid na e-mail i da još jednom razmisli, no ističe da ga ona nije htjela potpisati a tužiteljica joj ga nije ni poslala na e-mail i naknadno joj je rekla da se to ne radi i opet joj je ponovila da je to potrebno da se zaštiti poslodavac i da je zadovoljna njezinim radom i da bi se takav bianco sporazumi raskid trebao potpisivati kvartalno. Navodi da ona zbog ovakvog postupka nije imala posljedice u smislu da bi se nešto promijenilo u njezinom odnosu s tužiteljicom, prema njoj je imala odnos kao i prema drugim djelatnicima, no stvarala je nered i napetu atmosferu primjerice da je zahtijevala da se za drugi termin zakažu već zakazani sastanci. Zna za kolegu Marinkovića da je dobio na potpis bianco sporazumni raskid s naznačenim datumom raskida, on je isti i potpisao i požalio im se na to, to je bilo u ožujku 2022. godine. Navodi da je ona o ovome zahtjevu da potpišem bianco sporazum informira tajnicu Andreju Radinger isto u ožujku 2022. a isto i Nadzorni odbor u istom mjesecu. Vezano za ugovor o korištenje poljoprivrednog zemljišta bez naknade navodi da o tom ne zna ništa. Navodi i da nije član Upravnog odbora i nije sudjelovala na sjednicama istog, ali zna da su sazivane jer je stavljala obavijesti na mrežnu stranicu Udruge o održavanju sjednice. Ne zna je li Nadzorni ili Upravni odbor održao sastanak o potpisivanju bianco sporazuma ali je o tome razgovarala s članovima odbora. To je bilo u drugoj polovici ožujka 2022. godine, a ističe da je ona od 2018. do 2024. radila u Pet plus.

19. Svjedok Ema Kalogjera Juranić navodi da je bila nazočna na sjednici Skupštine tuženika koja se dogodila na prvi dan proljeća 2022., te da ju je pozvala članica Nadzornog odbora Snježana Štrbac Gašparić, jer ju je nagovarala da se pridruži radu tuženika kao član Nadzornog odbora, sjeća se dnevnog reda te Skupštine, bilo je u dnevnom redu razrješenje tužiteljice, a druga točka otkaz tužiteljici. Vodio se zapisnik na sjednici, navodi da se ona nije potpisala, a da se Skupština snimala. Bio je i video prijenos. Što se tiče odluke o razrješenju za nju su glasali svi članovi Udruge uključivo i tužiteljicu, što se tiče Odluke o otkazu radilo se o izvanrednom otkazu tužiteljici i za nju su glasali svi prisutni članovi Skupštine osim tužiteljice, ona se ili suzdržala ili bila protiv. Skupština je potrajala 10 minuta i sve je brzo prošlo. Navodi da je njoj bilo čudno da je tužiteljica glasala za vlastito razrješenje, a što se tiče otkaza bila je i mogućnost diskusije, tužiteljica je mogla izraziti mišljenje ali nije ništa rekla. Nakon što je skupština završila vidjela je da je gđa. Gašparić Štrbac odlučila predati otkaz zajedno sa zapisnikom tužiteljici na potpis no tužiteljica je to samo čula i vidjela ali je odbila potpisati otkaz i primitak istog uz navod da joj nikad nije dostavljen ugovor o radu i neka joj se najprije dostavi ugovor o radu i da će ona onda doći i sve potpisati. Pokušaj uručenja na potpis otkaza se dogodio u prostoru između dvorane Skupštine i ureda tuženika, nakon neuspjelog pokušaja potpisa, tužiteljica je otišla u drugi dio. Ne zna je li tužiteljica uzela neki prijedlog otkaza sa sobom ali potpisala nije i rekla je da će sve dati svom odvjetniku. Tužiteljica je vidjela sadržaj otkaza jer je komentirala da to što piše da su gluposti i da će to dati svom odvjetniku, i na skupštini su izrečene neke povrede. Gđa. Štrbac Gašparić je predala tužiteljici papire i otkaz koji ona nije htjela potpisati, moguće je da je tužiteljica uzela jedan primjerak, pročitala je odluku o otkazu, a navodi da je čula gđu. Štrbac Gašparić kako govori da je to otkaz ugovora o radu.

20. Svjedok Sandra Miler navodi da je od 21. ožujka 2022. do decembra 2025. bila Predsjednica Udruge odnosno tuženika. Prije toga je bila član Udruge, ali ne zna točno od kada. Djelomično je upoznata sa razlozima otkaza tužiteljice. U 3. mjesecu 2022. su postojale neke sumnje da neke radnje nisu u redu tj. da nije bilo adekvatno poslovanje. Dana 6. ožujka 2022. dok je bila samo član Udruge je dobila informaciju

da postoje dokazi za određene neadekvatne radnje od strane tužiteljice. Ne sjeća se svih ali zna da je tražila od djelatnika da potpišu blanco sporazumne raskide ugovora koji bi onda mogli biti iskorišteni u bilo kojem trenutku u budućnosti. Zna da je bilo više toga ali se ne sjeća. Sjeća se da je bilo nešto oko ugovora o korištenju poljoprivrednog zemljišta ali se ne sjeća detalja. Ističe i da se sjeća da je neko vozilo bilo kupljeno ali se ne sjeća detalja. Navodi i da se ne sjeća ništa za kršenje radničkih prava. Nakon 6. ožujka 2022. sazvana je Skupština, tj. poslan je zahtjev za sazivanje izvanredne Skupštine od članova Udruge. Bila je prisutna na toj Skupštini. Bile su tri točke dnevnog reda prva je bila razrješenje tužiteljice, druga davanje otkaza tužiteljici, treća točka je bila izglasavanje novog predsjednika. Sjeća se da je bilo glasovanja o tome ali se detalja ne sjeća. Navodi da je Otkaz izglasan 21. ožujka 2022., papiri su davani tužiteljici ali ih ona nije potpisala. Vidjela je da je kolegica davala tužiteljici papire u ruke a to je bio otkaz i molila da to potpiše. Navodi da osobno nije pročitala te papire ali zna da je kolegica zamolila tužiteljicu da potpiše otkaz. Rekla je molim te potpiši otkaz. To je bila kolegica Snježana Štrbac Gašparić. Navodi da osobno nije vidjela Odluku o otkazu. Ne zna da li je napisana ali zna da je predana tužiteljici na sjednici 21. ožujka 2022. godine. Ističe da bi rekla da je ta sjednica trajala sat vremena ali nije sigurna. Na kraju sjednice nakon što je izglasano razrješenje da su uz otkaz tužiteljici predani papiri odnosno otkaz. Ne zna tko je pripremao odluku o otkazu. Ne vjeruje da ju je netko pripremao za vrijeme Skupštine. Ne zna, da li je odluka napisana prije Skupštine. Tada je bila član Nadzornog odbora tuženika te ne zna točan datum ali osim od navedenih datuma su se članovi skupštine još sastajali. Ne zna da li su se sastajali prije ili poslije 6. ožujka 2022., te se ne sjeća sastanka od 1. ožujka 2022., ali se sjeća da je bilo nekoliko sastanaka ali se točnih datuma ne sjeća. Nju je 6. ožujka 2022. tadašnja tajnica Andreja Radinger obavijestila o nepravilnostima u radu tužiteljice, a 6. ožujka je datum koji je povezan sa njezinim nečim privatnim u životu i zbog toga se sjeća tog datuma. Prije ove obavijesti postojale su sumnje na nepravilnosti. Navodi i da je 6. ožujka 2022. kada je obaviještena o nepravilnostima bila doma.

21. Tužiteljica u svom iskazu navodi da je upoznata sa razlozima otkaza tek kada ga je dobila odnosno kada je primila preporučenu pošiljku. Navodi da ju je primila 30. ožujka 2022. a poslana je 23. ožujka 2022. godine. Također navodi da je bila prisutna na Skupštini, te da su bile 3 točke dnevnog reda, razrješenje nje kao predsjednice, otkaz njenog ugovora o radu i treća imenovanje nove predsjednice. Tada joj je usmeno rečeno da je dobila otkaz i nije bilo niti pokušaja uručjenja odluke o otkazu. Navodi da je ona inicijator Udruge i od 2011. je bila Predsjednica. Bilo je 16 članova uključujući i nju koji su imali pravo odlučivanja. Na skupštini se pojavilo 8 članova plus ona. Tada su očito shvatili da neće biti kvoruma pa je čula iz druge prostorije da pozivaju neke članove da se priključe on-line, te se jedan član i priključio. Sukladno statutu Udruge članovi ne mogu sudjelovati on-line, a dokaz o tome je spor koji se još uvijek vodi na Visokom upravnom sudu. Dva mjeseca nakon toga održana je još jedna sjednica koja je održana on-line i Grad Zagreb ju je poništio upravo zbog toga. Tako smatra da je upitna i legitimnost te Skupštine. Poljoprivredo zemljište koje se spominje u Odluci o otkazu se nalazi na nekih 50 metara od terapijske zajednice koja sveukupno ima 4.500 metara kvadratni i kuću od 450 kvadrata. U jednom trenutku joj je Ivo Brešković ponudio korištenje tog zemljišta bez naknade. Navodi da je kao privatna osoba sklopila s njim ugovor. Na tom zemljištu nikada nitko iz terapijske zajednice nije radio i cijela priča je iskonstruirana. Navodi da nikada nikome nije davala blanco sporazumne raskide ugovora o radu. Automobil je kupljen za potrebe Udruge, a navodi da ga ona nikada nije koristila jer je imala svoja dva automobila u tom trenutku. Plaćen je

sredstvima Udruge od strane Snježanje Radinger koja je jedina imala pristup financijama. Navodi da je ona godišnje ostvarivala 1000 volonterskih sati i bila je pro bono do 31. prosinca 2021. godine. Ističe da je apsurdno da joj se stavljaju na teret povrede koje datiraju prije sklapanja ugovora o radu a da se onda prilikom raskida ponovo poziva na te povrede. Predrag Marinković je imao sva radnička prava i navode o kršenju njegovih radničkih prava nisu točni. Svi u Udruzi su znali da je bila prijavljena u svojoj tvrtki i to 2006. godine. U Udruzi je bila prijavljena na nepuna radno vrijeme i to samo u određenom periodu. Navodi da je za otkaz saznala putem e-Građani i to 21. ožujka 2022., a 23. ožujka 2022. joj je poslan. Nije joj jasno kako su mogli prejudicirati njezinu odluku o otkazu ako nisu imali niti kvorum. Navodi također da dana 21. ožujka 2022. nije vidjela nikakvu pisanu odluku o otkazu. Nije joj nitko ništa obrazlagao. Nije niti znala kakav je otkaz to je vidjela tek kada ga dobila te joj nije omogućeno nikakvo iznošenje obrane. Sjeća se sastanka 1. ožujka 2022., i tada su iznesene njezine navodne povrede zbog kojih je kasnije na Skupštini razriješana. Navodi da vozilo nije nikada koristila u privatne svrhe. Bilo joj je rečeno da s obzirom da je Udruga u centru i oni tamo nemaju parking, da vozilo parkira na besplatnom parkingu u Španskom gdje su živjele Andreja Radinger, Sandra Miler i Tihana Vukasović. Bio je dogovor da oni sami dođu po vozilo, što nisu učinili. Također navodi da nije sama glasala protiv svog razrješenja te da je još uvijek spor u tijeku u vezi sa održavanjem te Skupštine. Ne zna da li je donesena prvostupanjska odluka u tom postupku. Zaključno ističe da je Zapisnik sa sjednice izvanredne skupštine naknadno sastavljen i potpuno je netočno da je glasala za vlastito razrješenje.

22. Iz iskaza saslušanih svjedoka sud utvrđuje da su tužiteljici stavljene na teret višestruke povrede obveza iz radnog odnosa i dužnosti predsjednice Udruge.

Prije svega, iz suglasnih iskaza svjedokinja Tatjane Golubić, Snježane Štrbac Gašparić i Andreje Radinger proizlazi da je tužiteljica sklopila ugovor o korištenju poljoprivrednog zemljišta na svoje ime, pri čemu su na tom zemljištu radili korisnici terapijske zajednice povezane s tuženikom. Iz iskaza navedenih svjedokinja proizlazi da tijela Udruge o tome nisu bila obaviještena, a da su za navedeno saznala tek nakon što im je ugovor o korištenju zemljišta dostavljen od strane Predraga Marinkovića početkom ožujka 2022. godine.

Nadalje, iz iskaza svjedokinja Andreje Radinger, Tatjane Golubić i Snježane Štrbac Gašparić proizlazi da je krajem 2021. godine sredstvima Udruge kupljeno službeno vozilo, koje je tužiteljica zadržala izvan posjeda Udruge te ga nije stavila na raspolaganje tuženiku unatoč višekratnim zahtjevima da isto vrati. Iz njihovih iskaza proizlazi i da članovi upravljačkih tijela Udruge nisu znali gdje se vozilo nalazi niti su njime mogli raspolagati za potrebe rada Udruge.

Sud nadalje utvrđuje da je tužiteljica od pojedinih zaposlenika tražila potpisivanje unaprijed pripremljenih sporazuma o prestanku ugovora o radu bez unesenih bitnih sastojaka. O tome su na međusobno podudaran način iskazivali svjedokinje Golubić, Radinger i Štrbac Gašparić, kao i neposredno svjedokinja Dora Kozjak, koja je opisala da joj je tužiteljica osobno ponudila na potpis bianco sporazumni raskid ugovora o radu. I svjedokinja Sandra Miler potvrđuje da je dobila informaciju da postoje dokazi za određene neadekvatne radnje od strane tužiteljice te da zna da je tužiteljica tražila od djelatnika da potpišu bianco sporazumne raskide ugovora koji bi onda mogli biti iskorišteni u bilo kojem trenutku.

23. Iz iskaza svjedokinja Golubić i Štrbac Gašparić proizlazi i da tužiteljica tijekom duljeg vremenskog razdoblja nije sazivala sjednice upravnih tijela Udruge u skladu sa

Statutom, uslijed čega su izostali redoviti mehanizmi nadzora nad radom Udruge i predsjednice.

24. Sud je iskaz tužiteljice cijenio, no isti nije prihvatio u dijelu u kojem je u suprotnosti s iskazima saslušanih svjedoka, budući da isti nije u dostatnoj mjeri potkrijepljen ostalim provedenim dokazima, dok su iskazi svjedoka međusobno suglasni, logični i potkrijepljeni konkretnim okolnostima i dokumentacijom u spisu.

25. Naime, u odnosu na okolnosti vezane uz potpisivanje bianco sporazumnih raskida ugovora o radu, sud poklanja vjeru iskazu svjedokinje Dore Kozjak, koji je detaljan, neposredan i životno uvjerljiv, te je u bitnome sukladan iskazima svjedokinja Tatjane Golubić i Snježane Štrbac Gašparić, koje potvrđuju da su o takvom postupanju bile obaviještene od strane radnika i drugih sudionika događaja. Za razliku od navedenog, iskaz tužiteljice u tom dijelu ostaje na razini općeg poricanja, bez konkretnih i provjerljivih okolnosti koje bi ga učinile uvjerljivim.

U odnosu na navode o korištenju poljoprivrednog zemljišta, sud poklanja vjeru iskazima svjedokinja Andreje Radinger, Tatjane Golubić i Snježane Štrbac Gašparić, koji su međusobno podudarni u bitnim okolnostima, osobito u dijelu da su za sklapanje ugovora saznali naknadno te da isto nije bilo prethodno transparentno prezentirano upravljačkim tijelima Udruge. Iskaz tužiteljice, kojim se osporava bilo kakva povezanost navedenog zemljišta s djelovanjem Udruge, sud ocjenjuje kao izoliran i nepodudaran s ostalim provedenim dokazima.

U odnosu na službeno vozilo, sud prihvaća iskaze svjedokinja Andreje Radinger i Snježane Štrbac Gašparić, koje u bitnome suglasno navode da je vozilo nabavljeno sredstvima Udruge te da određeno vrijeme nije bilo u stvarnom posjedu i raspolaganju tuženika. Iskaz tužiteljice, kojim se tvrdi da je vozilo bilo dostupno i da su drugi članovi Udruge imali mogućnost preuzimanja, sud ocjenjuje nedovoljno uvjerljivim i neusklađenim s iskazima svjedoka.

Nadalje, iskaza svjedokinja Snježane Štrbac Gašparić, Andreje Radinger i Eme Kalogjera Juranić proizlazi da je Odluka o izvanrednom otkazu donesena na Skupštini održanoj 21.03.2022. godine, te da je ista tužiteljici tom prilikom i priopćena. Svjedokinja Štrbac Gašparić izrijekom navodi da je tužiteljici na Skupštini pročitala razloge otkaza i pokušala joj uručiti pisanu odluku, koju je tužiteljica odbila potpisati i preuzeti. Istovjetno proizlazi iz iskaza svjedokinje Kalogjera Juranić, koja navodi da je tužiteljica bila upoznata sa sadržajem odluke, da joj je ista predana na uvid, te da je tužiteljica nakon toga izjavila da će se obratiti odvjetniku i odbila potpis primitka. Sud prihvaća da je tužiteljici odluka bila priopćena na dan donošenja, a činjenica da je ista odbila potpisati primitak ne dovodi u pitanje njezino saznanje o sadržaju odluke.

26. Odbijanje potpisivanja potvrde o primitku ne može ići na štetu poslodavca niti dovesti do zaključka da odluka nije dostavljena, budući da su svjedoci suglasno iskazali da je tužiteljici odluka bila pročitana i uručena na uvid na samoj Skupštini.

27. Sud posebno cijeni da su iskazi svjedoka međusobno suglasni u bitnim činjenicama, dani detaljno i bez unutarnjih proturječja, dok je iskaz tužiteljice u relevantnim dijelovima proturječan provedenim dokazima i usmjeren na otklanjanje odgovornosti za utvrđene propuste.

28. Iz Ugovora o davanju poljoprivrednog zemljišta od 19.05.2021., kao i iz priloženih izjava korisnika, e-mail poruka od 06.03.2022. te računa za uslugu oranja

zemlje, proizlazi da je tužiteljica sklopila ugovor o korištenju poljoprivrednog zemljišta u svoje ime, iako su na predmetnom zemljištu djelovali korisnici tuženika.

29. Iz iskaza svjedoka – Izjava Dore Kozjak i Izjava Predraga Marinkovića – proizlazi da su pojedini radnici potpisivali bianco sporazumne raskide ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

Iz e-mail potvrde o uplati, izvoda prometa po računu tuženika, računa trgovačkog društva AGRAM TIS d.o.o., police obveznog osiguranja te e-mail korespondencije, sud je utvrdio da je motorno vozilo registarske oznake ZG7675-HE nabavljeno sredstvima tuženika te da ga je tužiteljica koristila za privatne potrebe.

30. Promatrajući navedene okolnosti kao jedinstvenu cjelinu, sud zaključuje da je kod tuženika opravdano došlo do potpunog gubitka povjerenja u tužiteljicu kao radnicu i predsjednicu Udruge, zbog čega nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti konkretnog slučaja, više nije bio moguć. Stoga sud ocjenjuje da su bili ispunjeni uvjeti za izvanredni otkaz ugovora o radu. Pri tome su u ispunjene pretpostavke iz čl. 119. st. 2. ZR-a kojim je određeno da poslodavac nije dužan omogućiti radniku iznošenje svoje obrane, ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Kako je vidljivo iz same Odluke o otkazu, radnica je počinila niz osobito teških povreda iz radnog odnosa koje su po svojoj prirodi takve da su dovele do potpunog gubitka povjerenja poslodavca, odnosno toliko su teške da nije opravdano očekivati od poslodavca da pozove radnika na iznošenje obrane.

31. Konačno, neosnovan je prigovor tužiteljice o proteku roka iz čl. 116. st. 2. ZR. Naime, sud je ocijenio neosnovanim navod tužiteljice da bi tuženik saznao za povrede obveza iz radnog odnosa više od 15 dana prije donošenja odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Navedeno iz razloga što iz provedenog dokaznog postupka, a osobito iz iskaza svjedoka Tatjane Golubić, Snježane Štrbac Gašparić, Andreje Radinger, Sandre Miler, te u međusobnoj povezanosti s ostalim iskazima, proizlazi da su sporne okolnosti koje su bile temelj za otkaz (sklapanje ugovora o korištenju poljoprivrednog zemljišta, postupanje u vezi službenog vozila te postupanje prema radnicima u pogledu potpisivanja sporazumnih raskida) postale poznate članovima tijela tuženika tek početkom ožujka 2022. godine, odnosno neposredno uoči sazivanja izvanredne Skupštine 21. ožujka 2022. Tako svjedok Tatjana Golubić navodi da je 6. ožujka 2022. zaprimila e-mail od tajnice Andreje Radinger u kojem su iznesene informacije o navodnom sklapanju ugovora o korištenju zemljišta i kupnji vozila, nakon čega su se tek poduzimale provjere i prikupljanje izjava korisnika i radnika. Isto potvrđuje i da je nakon tog datuma zatražen ugovor o korištenju zemljišta i pribavljene izjave, što ukazuje da se tek tada pristupilo utvrđivanju činjenica. Svjedokinja Snježana Štrbac Gašparić također navodi da je o spornim okolnostima saznala od ranijeg voditelja Predraga Marinkovića tek krajem veljače i početkom ožujka 2022. godine, te da su članovi upravljačkih tijela nakon toga išli u terapijsku zajednicu radi provjere navoda, iz čega proizlazi da se radilo o novim saznanjima, a ne o ranije utvrđenim povredama. Svjedokinja Andreja Radinger potvrđuje da je 6. ožujka 2022. zaprimila dokumentaciju i informacije o navodnim nepravilnostima, nakon čega su poduzimane daljnje radnje, uključujući sazivanje Skupštine i pripremu odluke o otkazu. Iz njezina iskaza proizlazi da se tek nakon tog datuma formirala odluka o pokretanju postupka otkaza. Svjedokinja Sandra Miler navodi da je 6. ožujka 2022. prvi put zaprimila informaciju o mogućim nepravilnostima, nakon čega su uslijedile daljnje provjere i

sazivanje izvanredne Skupštine, što dodatno potvrđuje da prethodnog saznanja o povredama nije bilo.

Stoga sud ocjenjuje da tužiteljica nije dokazala da bi tuženik ili njegova ovlaštena tijela imala potpuno i relevantno saznanje o povredama više od 15 dana prije donošenja odluke o otkazu, slijedom čega se prigovor prekluzije ukazuje neosnovanim.

32. Ocjenjujući sve provedene dokaze zasebno i u njihovoj ukupnosti, sud nalazi da je tuženik dokazao postojanje više teških povreda obveza iz radnog odnosa na strani tužiteljice, koje su po svojoj težini i naravi takve da opravdavaju izvanredni otkaz ugovora o radu.

33. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da je odluka tuženika o izvanrednom otkazu zakonita i utemeljena na zakonu, te da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan slijedom čega je odlučeno kao u izreci.

34. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na čl. 154. st. 2. ZPP-a, a odnosi se na zastupanje stranke po punomoćniku i uspjeha stranaka u parnici. Tužiteljici su dosuđeni troškovi koji su bili prijeko potrebni radi vođenja parnice i zastupanja po punomoćniku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15), a čiji trošak se sastoji od troškova jednokratne nagrade u visini 250 bodova te pristupa na ročišta održana 09.11.2023., 17.02.2026. i 08.05.2026., podnesak od 18.10.2024., za svaku radnju po 50 bodova, što uvećano za PDV, ukupno iznosi 1.125,00 eura.

Zagreb, 12. lipnja 2026.

Sudac
Siniša Marinović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. pun. tužiteljice
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30889-4d680**

Kontrolni broj: **0f617-5ba4d-9c962**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.